

saa ikke kan faa at vide, hvorledes eventuelt ogsaa andre kunne bære sig ad med at faa Adgang til at erhverve et saadant ikke saa ilde Monopol.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Da der endnu er indtegnet en hel Række Talere, skal jeg udsætte Mødet til i Aften Kl. 8.

Under Mødet har jeg modtaget en Skrivelse fra Finansministeren, hvori han meddeler, at han i Landstinget har fremsat Forslag til Lov om Ophævelse af Assistenthusets Privilegium med Hensyn til uhjæmlede Pantsætninger.

Mødet blev udsat Kl. 5.

Mødet genoptoges Kl. 8.

Trier: Jeg ønsker først at føje en kort Efterskrift til den Henstilling, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) gjorde med Hensyn til Bestillingsmændene ved Toldvæsenet. Det er Rorsbetjentene, jeg gerne vilde sige et Par Ord om. De have flere Gange været omtalte under Finanslovbehandlingerne i de senere Aar og have ogsaa naaet en forbedret Stilling i Forhold til den tidligere, saaledes at, medens de tidligere lønnedes med 7—8—900 Kr. og maatte vente paa Kammeraters Død, have de fra 1894 været lønnode med en Begyndelseslønning af 800 Kr. og en Slutningslønning af 1,050 og stiger hvert 3dje Aar, 5 Gange i det hele, med 50 Kroners Alderstillæg. Man skulde altsaa synes, at deres Kaar var væsentlig bedre nu end tidligere. Det er alligevel ikke saa. Tidligere have de haft Ekstraindtægter, særlig for Nattevagter, de havde at besørge, men da

Frihavnen samtidig med Lønningsforhøjelsen traadte i Kraft, og Skibene i den gamle Havn derefter for en stor Del ere dragne over til Frihavnen, ere Rorsbetjentenes Ekstraindtægter allerede derved blevne formindskede, og yderligere derved, at deres Antal ved samme Lejlighed blev forøget fra 45 til 83, hvad der selvfølgelig ogsaa kom til at gaa ud over den enkelte. I Virkeligheden ere deres Kaar altsaa ikke bedre, end de vare forinden Lønningsforhøjelsen, og det forekommer mig derfor, at der endnu er Anledning til at tale disse Menneskers Sag for om muligt at faa dem stillede saaledes, at de dog kunne se Livet nogenlunde trygt i Møde. Deres daglige Udgifter ere i den nævnte Periode ogsaa voksede, Huslejen er stegen ligesom adskillige Livsfornødenheder, og selve den Ekstraindtægt, de have, maa for en Del bruges til forøget Beklædning, Nattevagstøj o. l. Og da disse Nattevagter til Tider medføre, at de 36 Timer i Træk ere i Tjeneste, er det kun dem, som have Børn, der kunne bringe dem deres Mad, som kunne faa Kosten hjemmefra. Som Regel medføre de lange Nattevagter borte fra Hjemmet altsaa ogsaa forøgede Udgifter til den daglige Forplejning. Alt dette medfører Ønskeligheden af noget bedre Forhold for dem, saaledes at der f. Eks. til de 5 Alderstillæg, de have, kunde føjes et sjette ligeledes paa 50 Kr., d. v. s. at de altsaa kunde naa helt op til 1,100 Kr. Det vilde maaske heller ikke være unaturligt her i Kjøbenhavn at lade dem i Lighed med Toldassistenterne faa et særligt kjøbenhavnsk Bestillingstillæg paa 100 Kr. af Hensyn til de vanskeligere Forhold, der leves under her i Hovedstaden. Endelig kommer jo ogsaa Spørgsmaalet om Pension ganske naturligt op hos saadanne Smaafolk. Det vilde ikke være urimeligt, forekommer det mig, om man stillede dem i den Retning ligesom Post- og Telegrafbude, der jo faa Pension paa deres gamle Dage, hvad Rorsbetjentene ikke faa. Det hele Antal Rorsbetjente her i Kjøbenhavn er ca. 85 og Landet over i det hele ca. 200. Jeg henstiller altsaa til det høje Finansudvalg og det højtærede Ministerium at tage denne Sag under velvillig Overvejelse.